

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupen Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 2 Az 3/2015 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové, advokátce **se určuje** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 4.114 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne ze dne 2. 12. 2014, č. j. OAM-262/LE-LE05-LE05-2014, (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) shledalo žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (dále jen „zákon o azylu“), a řízení proto zastavilo podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II.

[2] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále také „městský soud“) zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví tohoto usnesení. Rozsudek městského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Namítl, že se městský soud nezabýval tím, zda správní orgán postupoval v souladu s platnými předpisy a vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 14, 14a, 17 odst. 2 a 53a odst. 4 zákona o azylu. Stěžovatel uvedl azylově relevantní

důvody a správní orgán se s nimi dostatečně nevyřádal. Válečný konflikt se týká přímo jej, a to s ohledem na situaci v Charkovské oblasti sousedící s oblastí Doněckou a s Ruskem. Čtvrtá vlna mobilizace se přímo dotýká Charkovské oblasti i Zakarpatské oblasti. S ohledem na víru stěžovatele je pro něj účast ve vojenském konfliktu nepřijatelná. Jeho výpověď je konzistentní a svá tvrzení doložil. Skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu neumožňoval jeho návrat do vlasti bez nebezpečí pro jeho osobu.

IV.

[4] Žalovaný setrval na svém rozhodnutí, zopakoval svou argumentaci uplatněnou v řízení o žalobě a navrhl kasační stížnost zamítnout.

V.

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele, neboť skutečnost, v níž stěžovatel spatřuje azylově relevantní důvod, již byla opakovaně Nejvyšším správním soudem posuzována a na uplatněné kasační námitky poskytuje jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura dostatečnou odpověď.

[7] Krajský soud se žalobními námitkami řádně zabýval, a náležitě zdůvodnil, proč je považuje za liché. Z rozsudku je patrné, z jakého skutkového stavu krajský soud vycházel, jak zohlednil podstatné skutkové okolnosti a jak na skutkový stav aplikoval rozhodnou právní úpravu. Rozsudek je tedy náležitě a přezkoumatelně odůvodněn.

[8] Co se týče probíhajícího ozbrojeného konfliktu v některých oblastech Ukrajiny, Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že tento konflikt není sám o sobě azylově relevantním důvodem pro obyvatele oblastí, v nichž tento konflikt neprobíhá (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Azs 10/2013 – 23, nebo usnesení ze dne 31. 3. 2016, č. j. 9 Azs 303/2015 - 32). To platí i pro stěžovatele, který před svým odchodem ze země původu žil v Ivanofrankovské oblasti, kterou se také konkrétně zabýval Nejvyšší správní soud v posledně citovaném usnesení.

[9] Co se týče možné hrozby důsledků v případě nenastoupení k výkonu vojenské služby, zde je nutno předně poznamenat, že tyto důvody stěžovatel v průběhu správního řízení neuplatňoval. Nebylo proto možné správnímu orgánu v této části vytýkat nedostatečně zjištění skutkového stavu či nesprávné posouzení žádosti, neboť to byl stěžovatel, jakožto žadatel, kdo dal ve své žádosti rámec tomu, jakými skutečnostmi se má žalovaný zabývat. Jak Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, povinnost správního orgánu zjistit úplně a přesně skutečný stav věci je limitována tvrzeními žadatele o mezinárodní ochranu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 - 47, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, či ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 – 41). Žalovaný tedy nemohl pochybit tím, že se nezabýval otázkami, které stěžovatel ve správním řízení vůbec nenastolil, ani jinak nevyplývaly ze zjištěného skutkového stavu (hrozba negativních důsledků případného odmítnutí výkonu vojenské služby z důvodu náboženského přesvědčení).

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou na základě § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] V řízení byla stěžovateli ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Liliana Křístková, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o její odměně a náhradě hotových výdajů. Podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jí Nejvyšší správní soud určil odměnu v částce 3.100 Kč za jeden úkon právní služby (sepis kasační stížnosti) a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč. Jelikož je advokátka plátkyní daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 714 Kč. Celková částka odměny a náhrady hotových výdajů ustanovené zástupkyně tak činí 4.114 Kč.

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že s ohledem na bezodkladné rozhodnutí o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost již nebylo potřeba rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který nadto stěžovatel nijak nezdůvodnil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu